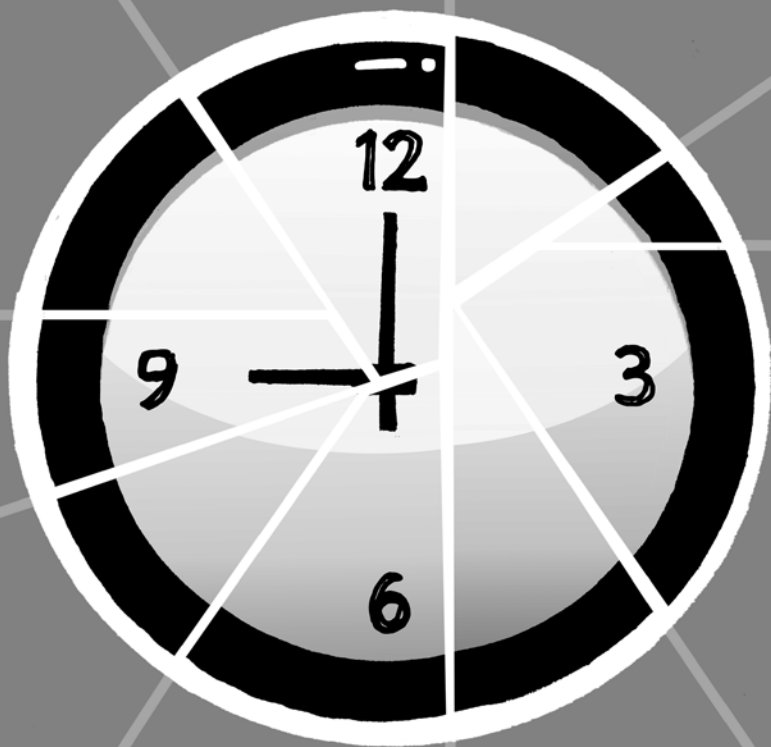

**САМЕ ЧАС
ДЛЯ ВІДДАЛЕНОЇ РОБОТИ**

Чому в офісі так не працюється

Якщо запитати в людей, куди вони йдуть, коли їм треба як слід попрацювати, мало хто відповість «до офісу». А якщо хтось так і скаже, то обов'язково додасть: «Рано-вранці, коли там ще нікого немає», «Засиджуюся до пізнього вечора, коли вже всі пішли» чи «Зачиняюся там на вихідні».

Та висновок один: їм погано працюється на роботі. Сучасний офіс — це останнє місце, де людям хочеться бути, коли треба як слід попрацювати.

А все тому, що офіси перетворилися на фабрики перешкод. Наповнені народом, вони як кухонні комбайни, що розбивають ваш робочий день на окремі маленькі відтинки часу. П'ятнадцять хвилин тут, десять хвилин там, двадцять хвилин на одне, п'ять на інше. І кожен такий відтинок заповнюють то конференція, то зустріч із колегами, то ще одна зустріч або якісь безглузді засідання й наради.

Дуже важко зосереджено працювати, коли твій робочий день постійно переривають робочі моменти.

Серйозна робота, творча робота, вдумлива робота, важлива робота — такий тип діяльності вимагає зосередженості й часу, щоб як слід заглибитись у питання. Але в сучасних офісах важко організувати собі такі тривалі сесії. Замість них — постійні переривання та відволікання.

Можливість побути наодинці з власними думками — це і є одна з найбільших переваг дистанційного режиму. Коли працюєш на самоті, подалі від того гамору, відчуваєшся нарешті зручно у власному виробничому доквіллі. І насправді можеш бути продуктивним, чого не вдавалося в офісі!

Це правда, що в дистанційній роботі є і свої недоліки. Джерелами відволікання й перепон може стати що завгодно. Удома, наприклад, — телевизор. У кав'ярні — чиясь голосна розмова за сусіднім столиком. Але тут є велика різниця: такі відволікання ви можете контролювати. Вони — пасивні за своєю природою. Вони вас не зобов'язують. Ви можете перейти на інше місце, де вам буде зручніше. Можете вдягти навушники без побоювань, що колега матеріалізується біля столу

16 | REMOTE

й поплескає вас по плечі. Можна не хвилюватися, що вас викличуть на якусь беззмістовну нараду. Ваше місце, ваша робоча зона, ви — самі із собою.

Не вірите нам? Попитайте навколо. Або спитайте самі себе: куди б ви пішли, якби треба було як слід попрацювати? І відповідь навряд чи буде «до офісу після обіду».

Годі марнувати життя на дорогу

Будьмо ширими: ніхто не любить шлях на роботу і з роботи. Доводиться раніше вставати, додому ввечері приходиш пізно. Гайнуєш час, псуєш нерви, інколи не маєш навіть бажання готувати і обмежуєшся напівфабрикатами з тим їхнім пластиковим посудом. Пропускаєш тренування в спортзалі, не цілуєш «на добраніч» дітей, не маєш сил для сердечної розмови з близькими та рідними. І цей перелік можна продовжити.

Та й вихідні зазвичай зіпсовано через оте ненависне катання. Адже всю домашню роботу, яку так не хочеться виконувати після того, як купу часу чекали на транспорт чи стояли в заторах, ми відкладаємо на суботу. А коли ви нарешті винесли сміття, склали випрану білизну, з'їздили до супермаркету по продукти, заплатили за квитанціями — уже промайнула половина вікенду.

А сам процес дороги? Навіть у найкращій машині їзда в годину пік не подарує насолоди, а про відчуття свіжості й наснаги після пересування міським громадським транспортом годі й говорити! Вдихаєш вихлопні гази та чийсь піт, а видихаєш власне здоров'я й добре самопочуття.

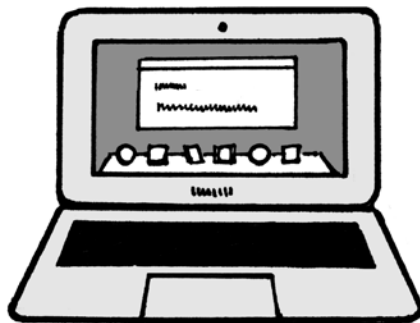
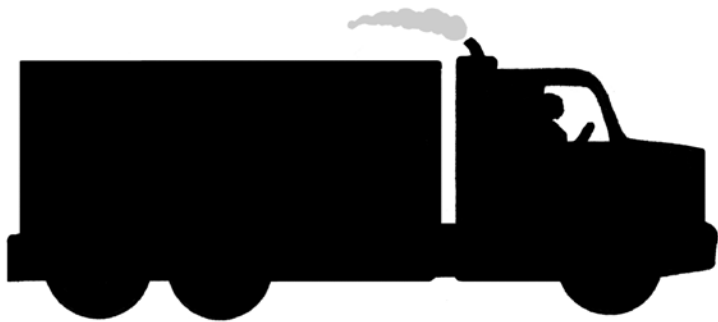
Розумні люди — ті, що в білих халатах, — уважно вивчали вплив майже щоденних поїздок на роботу і з роботи, адже це важливий складник нашого життя, і їхній вердикт виявився невтішним: вони призводять до ожиріння, стресу, відчуття пригніченості. Навіть короткі пересування негативно впливають на самопочуття.

За даними досліджень¹, ці поїздки є однією з причин підвищення ризику ожиріння, безсоння, стресу, болів у шиї та в спині, підвищеного кров'яного тиску, а також низки інших пов'язаних зі стресом захворювань, як-от серцеві напади та депресія. І навіть призводять до розлучень.

Та спробуймо на хвилинку знехтувати тим очевидним фактом, що їзда на роботу і з роботи негативно впливає на наш фізичний стан. Зробімо вигляд, що й для довкілля вона не така згубна. Просто пора-

¹ Lowrey, A. (2011, May 26). *Your Commute Is Killing You*. *Slate Magazine*. <https://slate.com/business/2011/05/long-commutes-cause-obesity-neck-pain-loneliness-divorce-stress-and-insomnia.html>

хуймо. Скажімо, ви щоранку їдете пів години в скаженому трафіку, плюс п'ятнадцять хвилин вам потрібно, щоб дійти до машини та з машини до офісу. Це півтори години на день, сім із половиною — на тиждень, десь приблизно 300–400 годин на рік, якщо не враховувати свята й відпустку. Чотириста годин — рівно стільки нам знадобилося, щоб розробити програму «Basecamp», найуспішніший наш продукт. Уявіть, скільки всього ви могли зробити за чотириста годин за рік! Це катання не просто шкодить вам, вашим стосункам, довкіллю. Воно шкодить бізнесу. А такого не має бути.

Річ у технологіях, дурнику!

Якщо дистанційна робота — це так добре, тоді чому передові компанії світу давно на неї не перейшли? Усе просто: бо не могли. Не було необхідних для цього технологій. Уявіть, як би було працювати з людьми, які живуть у різних містах, за тисячі кілометрів одне від одного, за допомогою факсів та кур'єрських служб!

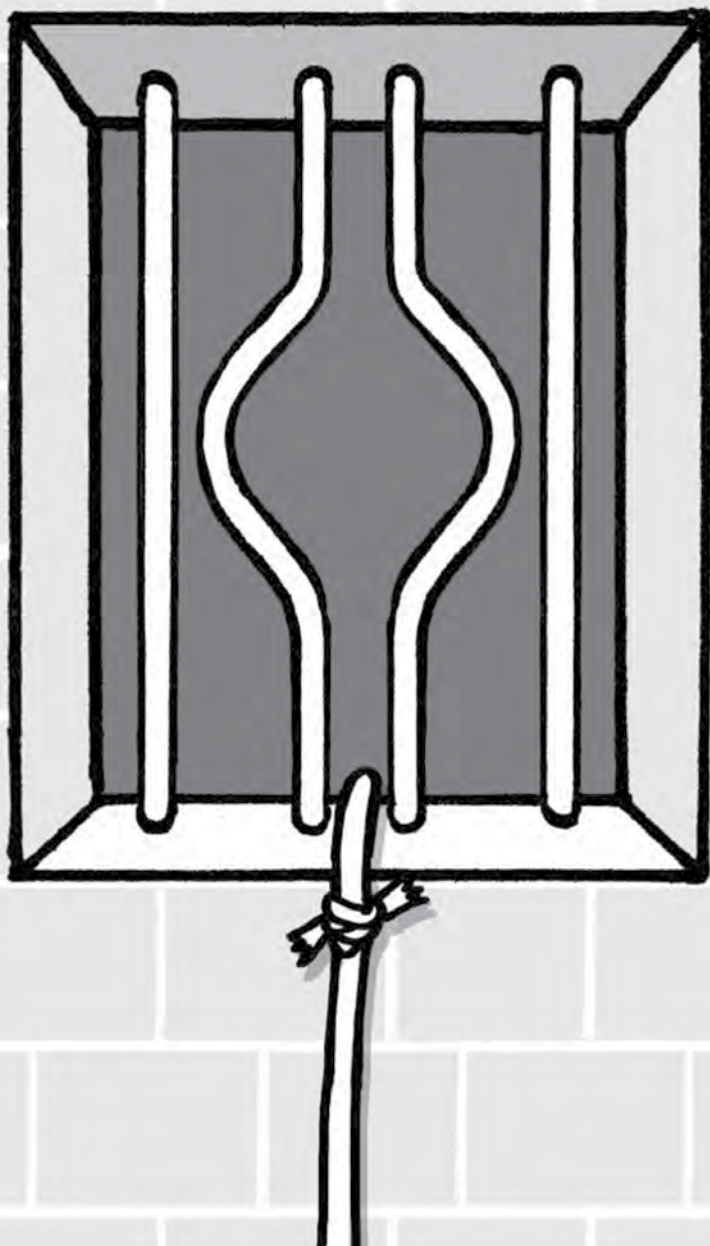
Аж тут на нас звалилися нові технології, і стало очевидно, що можна працювати й віддалено. Зокрема, тепер ми маємо інтернет. Поділитися зображенням екрана за допомогою «WebEx», координувати план дій у «Basecamp», спілкуватися в реальному часі в чатах, миттєво обмінюватись оновленими файлами через «Dropbox» — усі ці дії стали можливими протягом останніх років. А тому не дивно, що ми досі самі до ладу не знаємо всіх своїх нових перспектив.

А от попереднім поколінням утовкмачили в голови, що по-справжньому добре можна працювати тільки з такої-то години ранку до такої-то години вечора, в офісах і кабінках хмарочосів. Отже, не слід дивуватися, коли тим, хто звик до такого способу праці, навіть на думку не спадає, що є інші способи її організувати, або ж вони просто відкидають припущення, що може бути якимось інакше. Але ж може.

Майбутнє — і це не просто гучні слова! — належить тому, хто це збагнув. Невже ви справді вважаєте, що сучасні підлітки, які виростили на фейсбуці та чатах, зацінять традиційне протирання штанів за письмовим офісним столом і вічні ранкові наради щопонеділка? Розбіглися!

Найчудовіша перевага технологій, навіть під час дистанційної роботи, — все у твоїх руках. Це не якась там ядерна фізика; навчитися користуватися прикладними програмами не так складно й не потребує багато часу. Але, безумовно, потребує бажання відкинути ностальгію і відкрити себе новому. Ви готові?

В'ЯЗНИЦЯ ОФІСНОГО
ГРАФІКА

Відмова від офісного графіка

Найвагомішою зміною в розподілі трудових ресурсів є перехід від синхронної до асинхронної співпраці. Працювати разом можна не тільки з різних локацій, а й навіть неоднчасно.

Цей постулат найправдивіший для взаємодії з колегами з різних часових поясів, утім застосовний для всіх, навіть якщо ваша команда мешкає в одному місті. Коли вже вдалося організувати своє робоче місце й виробити графік для спільної роботи з кимось, хто прокидається на сім годин раніше за вас десь у Копенгагені, то навряд чи буде дуже важко врегулювати решту робочих питань у себе в Чикаго з 11:00 до 19:00 чи із 7:00 до 15:00.

Перевага гнучкого робочого графіка ще й у тому, що такий підхід задовольняє всіх — від жайворонків до нічних сов, а також тішить членів родин, де є діти, яких після обіду треба забрати зі школи чи з дитсадка. У нашій компанії ми більш-менш дотримуємося 40-годинного тижневого робочого навантаження, але як саме співробітники розподіляють ці години протягом дня, не має особливого значення.

Та компанія, якій вдалося організувати ефективний дистанційний режим, по суті, не має потреби у фіксованому робочому графікові. Найбільше це важливо під час творчої роботи. Адже натхнення приходить, коли трапиться, його не можна силувати. Якщо рішення ніяк не спадає на думку, то часом краще відкласти завдання на деякий час і повернутися до нього, коли мізки трохи провітратяться й запрацюють у повноцінному режимі.

Редактори та режисери з «IT Collective» — компанії-виробника фільмів і рекламних відеороликів, розташованої в Колорадо та зі співробітниками також у Нью-Йорку та Сіднеї, — час від часу переходять у нічний режим, коли працюють над новим фільмом. А вранці швиденько обговорюють свої напрацювання з рештою команди, щоб оцінити динаміку й намітити план на наступну ніч. І кого обходить, що вони проспали до обіду, щоб виробити такий графік?

Звичайно, не всяку роботу можна організувати повністю за вільним графіком. Наша компанія пропонує клієнтам технічну підтримку

протягом традиційно встановленого робочого дня, а тому спеціалісти технічної підтримки мають працювати саме за такими годинами. Але навіть із такими обмеженнями все одно можна організувати гнучкі графіки для штату за умови, що всі його члени можуть підмінити одне одного, покриваючи весь спектр діяльності.

Годі думати, що стандартний офісний графік — обов'язковий. Вам знадобляться деякий час і нові навички, щоб привчитися працювати асинхронно з колегами, але згодом ви усвідомите: головне — не годинник, а сама робота.

